

POSTANOWIENIE

Dnia 3 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek (przewodniczący)

SSN Leszek Bosek (sprawozdawca)

SSN Grzegorz Żmij

ze skargi J. J.

na przewlekłość postępowania Sądu Najwyższego w sprawie V CSK 542/17

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 3 września 2019 r.

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

J. J. 8 maja 2019 r. wniósł do Sądu Najwyższego skargę na podstawie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 75, dalej: ustawa o skardze na przewlekłość), domagając się stwierdzenia przewlekłości postępowania przed Sądem Najwyższym (V CSK 542/17). W skardze wniósł ponadto o zwolnienie od kosztów postępowania oraz o wyznaczenie pełnomocnika z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, niezbędnym warunkiem dopuszczalności skargi o stwierdzenie przewlekłości postępowania jest wniesienie jej w toku postępowania.

Postępowanie w sprawie z powództwa J. J. przeciwko A. K. o zapłatę jest prawomocnie zakończone, gdyż postanowieniem z 4 kwietnia 2018 r., V CSK 542/17, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 5 kwietnia 2017 r., I ACa [...], Skarżący złożył skargę na przewlekłość postępowania w dniu 8 maja 2019 r., a zatem już po prawomocnym zakończeniu postępowania. Skarga na przewlekłość postępowania ma przede wszystkim za zadanie eliminowanie i zapobieganie przewlekłości przez dyscyplinowanie Sądu do podejmowania terminowych i właściwych czynności prowadzących do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie, tym samym skarga na przewlekłość postępowania wniesiona już po jego prawomocnym zakończeniu nie może odnieść tego skutku (uchwała siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 28 marca 2013 r., III SPZP 1/13; postanowienia Sądu Najwyższego z: 12 sierpnia 2014 r., III SPP 159/14 oraz z 10 czerwca 2014 r., III SPP 110/14).

W 13 marca 2019 r., I NSP 51/18 Sąd Najwyższy odrzucił skargę J. J. na przewlekłość postępowania o tej samej sygnaturze. Niezależnie od okoliczności, iż skarga została wniesiona już po zakończeniu postępowania, należy zauważyć, iż stosownie do art. 14 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość skarżący może wystąpić z nową skargą w tej samej sprawie po upływie 12 miesięcy od daty wydania orzeczenia. Skarżący wystąpił z ponowną skargą 8 maja 2019 r., a więc niecałe 2 miesiące po rozpoznaniu pierwszej jego skargi w tej samej sprawie. Także i z tego powodu skarga jest niedopuszczalna.

Mając na względzie, że skarga dotyczy postępowania prawomocnie zakończonego, Sąd Najwyższy za bezprzedmiotowe uznał wnioski skarżącego o zwolnienie od kosztów postępowania oraz o wyznaczenie pełnomocnika z urzędu. Nawet w razie ich uwzględnienia skarga podlegałaby bowiem odrzuceniu.

W związku z powyższym, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość.

aw